

[Rager.]

behandlet hurtigt og velvilligt, saaledes at Loven kan komme til at træde i Kraft den 1. Januar.

Jens Thomsen: Den foreslaaede Omlægning af Regnskabsaaret er sikkert praktisk, og mit Parti kan tiltræde den. For de arbejdsløse, som har opbrugt Understøttelsen, vil det være lettere at faa Arbejde i Sommermaanederne, end naar det indtræffer i Vintermaanederne, da Arbejdsløsheden er størst, men for de Arbejdere, der udviser samme Energi for at skaffe sig Arbejde hele Tiden uden Hensyn til, om Understøttelsen er opbrugt eller ej, betyder den foreslaaede Omlægning af Regnskabsaaret intet ud over selve Valgaaret 1939. For Socialudvalgene er det en Fordel, idet de lettere kan stille Krav til de arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, om at skaffe sig Arbejde, naar det Tidspunkt indtræffer i Sommermaanederne, end naar det indtræffer om Vinteren, da Arbejdsløsheden er stor. Af praktiske Grunde kan vi derfor tiltræde den foreslaaede Omlægning af Regnskabsaaret.

Fordelingen af Udgifterne ved denne Foranstaltning, der er anslaaet til 12 Mill. Kr., bør Staten betale. Det er en god gammel Skik, at den, der bestiller Musikken, ogsaa skal betale den, og i dette Tilfælde er det Statsmagten, der stiller Krav om den forøgede Udgift, og derfor er det rimeligt, at Staten ogsaa afholder disse Udgifter. Der var for Resten en vis Rimelighed i, at de Kasser, der har Raad til det, selv afholdt disse Udgifter. Naar jeg mener, at Staten bør betale Restbeløbet i Stedet for at overføre det til Kommunerne gennem den fælleskommunale Udligningsfond og den mellemkommunale Udligningsfond, er det ogsaa af skattetekniske Hensyn, for at lette Skattekommissionens Arbejde i Stedet for at lægge det Hindringer i Vejen. Vi bør gøre den nødvendige Forenkling lettere gennemførlig i Stedet for at vanskeliggøre dette Arbejde, det vil dog være en stor Fordel, om de enkelte Skatteydere kan finde Rede i de mange Skatter, de skal betale. Jeg vil derfor henstille, at man med Hensyn til det foreliggende Lovforslag gaar den korteste Vej, og lader Staten betale de nødvendige Udgifter.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen omtalte Kassernes Formue, der er paa ca. 90 Mill. Kr., og det ærede Medlem stillede Krav om, at Kassernes Reserver skulde forøges, at Opsparingen skulde fremmes. Jeg vil dog gerne spørge det ærede

Medlem, om det er et rimeligt Krav at stille i en Krisetid som den, vi i Øjeblikket er inde i. Det er naturligt for Kasserne at foretage Opsparingen i de gode Tider, men hvad skal denne Opsparing gaa til andet end til at bruges i Krisetider. Og det kan vi dog vel være enige om, at vi er og har i lang Tid været inde i en svær Krisetid for Arbejdsløhedskasserne. Jeg mener derfor, at det er et noget urimeligt Krav at stille til dem, at de netop i en Tid som denne skal forøge Opsparingen.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagde: Hvis Forslaget skal være en Julegave, burde der have været Arbejde til de arbejdsløse i Stedet for Understøttelse. Der er vel heller ingen Tvivl om, at en saadan Julegave vilde have været adskilligt mere kærkommen end Understøttelse. I denne Forbindelse vil jeg gerne henvise til, at mit Parti har anvist Vejen, der skal gaas for at nedbringe Arbejdsløsheden, og vi er der i det heldige Tilfælde, at Statistisk Departement gennem tørre Tal har bevist, at denne vor Anvisning er rigtig. Det har gennem mange Aar vist sig, at der til enhver Tid er et bestemt Forhold mellem Landbrugets Forrentningsevne og Arbejdsløshedens Størrelse. Naar Landbrugets Forrentningsevne er god, er Arbejdsløsheden lav, og omvendt. Derfor er det mig ganske ubegribeligt, at de ansvarlige ikke vil give de arbejdsløse denne Julegave og give Mulighed for Arbejde i Stedet for Understøttelse. Men bortset herfra vil vi medvirke til Gennemførelsen af den i det foreliggende Lovforslag foreslaaede Omlægning af Regnskabsaaret.

Gregersen: Et Dagblad har netop i Dag genopfrisket Statsministerens Udtalelse om at skaffe Arbejde og god Fortjeneste til alle. Det kunde der jo godt, selv om det ærede Medlem Hr. Rager ikke synes om det, spindes en Ende over i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, der giver Udtryk for noget ganske andet end Arbejde til alle og god Fortjeneste. Det er imidlertid gjort saa tit; og desuden er Regeringspartierne nu de første til at erkende, at den Politik, de har ført, i alt Fald ikke har ført til en Opfyldelse af dette Valgløfte. Der bliver da heller ikke tilbage for os andre andet end at indrømme det samme, som Regeringspartierne indrømmer ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, at de arbejdsløse naturligvis ikke kan leve af uopfyldte Valgløfter.

Vi har Aar efter Aar paa Grund af udbredt Arbejdsløshed hen paa Vinteren maat-